

1. Dnes náladu mám výbornou prakticky už od rána,
neb při pohledu do portmonnky juknul na mě Smetana,
hned si skočím koupit mýdlo a lahvičku šampónu,
pak si nechám rezervovat na večer stůl v Alcronu.
2. Večer to byl prímovej, náramně se vydařil,
nebýt to tak nóbl podnik, řekl bych, že jsem se napařil,
v peněženke zůstala mi bankovka jediná,
naštěsí na zadní straně má obrázek Děvína.
3. Nazítří mám opět žízeň, a ne právě maličkou,
jen musím potkat jiný podnik, už ne áčko s hvězdičkou,
jeden právě takovej mi náhodou pad' do rány,
přežily to jenom jedny pomačkaný Hradčany.
4. Dál už musí stačit trojka s neochotnou obsluhou,
Staropramen s řídkou pěnou a Myslivec na druhou,
pomyšlení na portmonku večer mi pak nedá spát,
šťěstí je teď karmínové a má číslo padesát.
5. Pak k obědu mám guláš a jako aperitiv rum,
večer už jen rádio a žádnéj restaurační šum,
při pohledu do portmonky je mi vskutku prabídně:
pravé oko Jana Žižky zírá z ní dost nevlídně.
6. Pátý den jen o česnečce, v bytě ozón úžasný,
Žižka odtáh' k Sudoměři, další osud nejasný,
letmý pohled do portmonky nepřidá na náladě:
zmizely i pionýrky na hnědavém podkladě.
7. V bufetu na nádraží je tlačénice urputná,
"promiňte, já myslel, že pánovi už nechutná,"
trapný je střet s majitelem u jednoho talíře,
zvlášť když je to hulvát a má pracky uhlíře.
8. Tuším, že dnes povečeřím na erární útraty,
zítra už jen pouhé tři dny zůstanou do výplaty,
abych rychle zalistoval v učebnici bontónu,
než se ten můj kolovrátek zas roztočí v Alcronu.